

Sygn. akt XI GC 632/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S., dnia 5 listopada 2019 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie, Wydział XI Gospodarczy,

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Dariusz Plewczyński

Protokolant: Agata Trawka

po rozpoznaniu w dniu 5 listopada 2019 r. w Szczecinie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) we W.

przeciwko (...) w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej (...) w W. na rzecz powódki (...) we W. kwotę 10100 zł (dziesięć tysięcy sto zł) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 17 stycznia 2018 r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 4881,82 zł (cztery tysiące osiemset osiemdziesiąt jeden zł osiemdziesiąt dwa gr) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt XI GC 632/19

UZASADNIENIE

Sprawa rozpoznawana była w postępowaniu „zwykłym”

Pozwem złożonym w dniu 11 lutego 2019 roku powódka (...) z siedzibą we W. wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanej (...) z siedzibą w W. kwoty 10.100 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 17 stycznia 2018 roku wraz z kosztami postępowania. W uzasadnieniu pozwu wskazała, że w dniu 10 grudnia 2017 roku doszło do zdarzenia, w wyniku którego uszkodzony został pojazd należący do B. P., a uszkodzenie było następstwem poślizgu i uderzenia pojazdu w lampę uliczną, zaś poszkodowany posiadał umowę ubezpieczenia AC zawartą z pozwaną (...) S.A. odmówiła przyjęcia odpowiedzialności za skutki zdarzenia podnosząc, że nie mogło ono nastąpić w okolicznościach deklarowanych przez poszkodowanego. Powódka podała, że zawarła z poszkodowanym umowę przelewu wierzytelności z tytułu szkody. Opinia wydana przez prywatnego rzeczoznawcę poprzedzona przeprowadzoną rekonstrukcją zdarzenia i komputerową symulacją wskazała na wystąpienie szkody całkowitej, potwierdziła okoliczności przytoczone przez poszkodowanego i określiła wysokość szkody na kwotę 20.800 zł. W związku z tym powód dochodzi częściowego odszkodowania w kwocie 10.100 zł.

W dniu 11 marca 2019 roku Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (sygn. akt XI GNc 474/19).

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów postępowania. Przyznała, że poszkodowany posiadał ubezpieczenie AC potwierdzone polisą, jednak wskazała, że jej odpowiedzialność ogranicza się do normalnych następstw działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła, zaś odszkodowanie winno odpowiadać wysokości szkody i nie prowadzić do bezpodstawnego wzbogacenia. Ponadto

podkreśliła, że umowa ubezpieczenia AC przewiduje ściśle określony zakres odpowiedzialności, zatem pozwana nie może odpowiadać za wszelkie następstwa zdarzenia, a jedynie za te wynikające z umowy. Pozwana wskazała, że analiza materiału nie potwierdziła aby doszło do zdarzenia w określonych przez poszkodowanego okolicznościach. Przy deklarowanej prędkości i warunkach, jak w dniu szkody pojazd nie mógł stracić przyczepności, a prywatna opinia ponadto posiada jedynie cechę dokumentu prywatnego. Pozwana wskazała na brak związku przyczynowego między uszkodzeniami pojazdu a przedmiotowym zdarzeniem.

Strony podtrzymały swoje stanowiska na dalszym etapie postępowania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 5 maja 2017 roku B. P. zawarł z (...) spółką akcyjną z siedzibą w W. umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdu OC, w tym A. M., (...) i C. A., w wariantcie bez udziału własnego w uszkodzeniach. Suma ubezpieczenia została ustalona na kwotę 52.000 zł. Ubezpieczenie obejmowało wariant warsztat partnerski (naprawa –części nieoryginalne).

Do przedmiotowej umowy zastosowanie miały postanowienia (...) (...) (dalej OWU). Zgodnie z § 3 OWU poszkodowanemu przysługiwało odszkodowanie z tytułu umowy ubezpieczenia AC w razie uszkodzenia, zniszczenia pojazdu, utracie pojazdu lub jego wyposażenia zaistniałe w okresie ubezpieczenia wskutek zdarzenia, m.in. wypadku, z wyłączeniem szkód zaistniałych w krajach wymienionych w punkcie 4. Zgodnie zaś z § 1 ust 3 pkt 25 wypadkiem jest zdarzenie powstałe wskutek nagłego działania siły mechanicznej w momencie zetknięcia się pojazdu z innymi pojazdem, innym uczestnikiem i przedmiotami lub zwierzętami znajdującymi się na zewnątrz pojazdu.

W § 4 OWU ustalono szczególne przypadki wyłączenia odpowiedzialności ubezpieczającego za szkody. W ust. 1 pkt 1 ustalono, że ubezpieczyciel nie będzie odpowiadał za szkody m.in. gdy szkoda będzie spowodowana umyślnie lub wskutek rażącego niedbalstwa przez ubezpieczonego, inne osoby upoważnione do korzystania z pojazdu, osoby, z którymi ubezpieczony lub osoba upoważniona do korzystania z pojazdu pozostaje we wspólnym gospodarstwie domowym. Innymi okolicznościami wyłączającymi odpowiedzialność ubezpieczyciela były takie okoliczności jak m. in. spowodowanie szkody przez te osoby kierujące pojazdem w stanie nietrzeźwości lub po użyciu alkoholu, narkotyków, środków odurzających, substancji psychotropowych lub środków zastępczych w rozumieniu przepisów o przeciwdziałaniu narkomanii albo podobnie działających leków oraz w przypadku powstania szkody podczas kierowania pojazdem przez te osoby bez wymaganych prawem kraju zajścia zdarzenia, uprawnień do kierowania ubezpieczonym pojazdem.

W § 8 uregulowano zasady kwalifikacji szkody jako szkody całkowitej i ustalenia wysokości należnego w tym przypadku odszkodowania. Zgodnie z ust. 2 pkt 1 m.in. odszkodowanie jest należne w kwocie równej wartości rynkowej nieuszkodzonego pojazdu pomniejszonej o wartość pozostałości po szkodzie całkowitej. Zgodnie z ust. 16 ubezpieczający zobowiązał się do wypłaty poszkodowanemu odszkodowania zgodnie z postanowieniami OWU wtedy, gdy ustalona zostanie odpowiedzialność ubezpieczyciela za powstałą szkodę.

Niesporne nadto dowód:

- Polisa i OWU k. 10-12, 13-24v,

W dniu 10 grudnia 2017 roku w M. na skrzyżowaniu ulic (...) doszło do wypadku, w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd marki A. o nr rej. (...). Pojazdem w chwili zdarzenia kierował poszkodowany właściciel B. P.. Kierujący wpadł w poślizg na śliskiej nawierzchni, pokrytej świeżym śniegiem.

Do zdarzenia doszło pomiędzy godzinami 20-21. Poszkodowany skręcał w prawo z ulicy (...) w ulicę (...), poruszając się z prędkością ok. 30 km/h po zaśnieżonej nawierzchni wskutek czego doszło do utraty panowania nad pojazdem, wyrzucenia pojazdu z łuku drogi i uderzenia w przydrożną latarnię.

W wyniku zderzenia uszkodzeniu uległy m.in. lewa nakładka zderzaka, reflektor lewy, błotnik i maska pojazdu.

Koszt naprawy niezbędny dla przywrócenia pojazdu do stanu sprzed zdarzenia z dnia 10 grudnia 2017 roku wynosił 42.548,90 zł. Wysokość należnego odszkodowania z uwzględnieniem postanowień umowy AC zawiera się w kwocie 18.300 zł. Wartość pojazdu w dacie szkody ustalono na kwotę 38.000 zł, zaś po szkodzie na kwotę 19.700 zł.

Dowód:

- Dokumentacja fotograficzna wraz z prywatną opinią k. 30-88,
 - Dokumenty z akt szkody k. 112,
 - Zeznania poszkodowanego B. P. k. 131-132,
 - Opinia prywatna W. K. k. 141-172.
- Opinia biegłego sądowego M. M. k. 141-172,
- Ustna opinia uzupełniająca biegłego sądowego M. M. k. 202-203.

Szkoda została zgłoszona pozwanej.

Pismem z dnia 17 stycznia 2018 roku (...) z siedzibą w W. poinformowała poszkodowanego o odmowie wypłaty odszkodowania.

Dowód:

- Pismo pozwanej k. 25-26.
- Dokumenty z akt szkody k. 112,

W dniu 2 marca 2018 roku B. P. zawarł z powódką umowę przelewu wierzytelności w postaci praw do odszkodowania wynikających z umowy ubezpieczenia zawartej przez cedenta z pozwaną.

Dowód:

- Umowa cesji k. 27-29,
- Wydruk KRS k. 6-8,

Pismem z dnia 29 sierpnia 2018 roku powód wezwał (...) S.A. do zapłaty kwoty 22.946,34 zł w terminie 14 dni od otrzymania pisma, na którą składały się kwoty 20.800 zł tytułem odszkodowania i 2.146,34 zł tytułem oceny techniczno-ekonomicznej z rekonstrukcją.

Dowód:

- Wezwanie do zapłaty z odwołaniem k. 89-90

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest uzasadnione w całości.

Zgodnie z dyspozycją art. 805 §1 kc przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający się zobowiązuje się zapłacić składkę. Świadczenie ubezpieczyciela obejmuje zapłatę odszkodowania

odpowiadającego wysokości poniesionej przez poszkodowanego szkody wskutek przewidzianego w umowie wypadku (§ 2 pkt 1).

Powód wywodzi roszczenie z umowy autocasco i wskazuje, że w dniu 10 grudnia 2017 wystąpiło zdarzenie objęte ubezpieczeniem. Zawarta umowa ma charakter dobrowolny. W takiej sytuacji istotna jest treść umowy ubezpieczenia łączącej strony. Treść ta określona jest w polisie (k.10) i Ogólnych Warunkach Ubezpieczenia. Ubezpieczenie obejmuje wariant warsztat partnerski (naprawa –części nieoryginalne). Wariant ten wskazany jest bezpośrednio w treści polisy.

Fakt nabycia wierzytelności przez powoda nie był kwestionowany przez pozwaną, wynika z dokumentów i nie budzi wątpliwości Sądu. Podobnie nie jest sporny fakt zawarcia i obowiązywania umowy ubezpieczenia.

Spór dotyczy samego zaistnienia zdarzenia oraz wysokości szkody.

Zgodnie z §3 ust 1 pkt.1 OWU pozwana ponosi odpowiedzialność m.in. za uszkodzenie i zniszczenie pojazdu zaistniałe na skutek wypadku. Wypadkiem jest zaś zdarzenie powstałe w skutek nagłego działania siły mechanicznej w momencie zetknięcia się pojazdu z innym pojazdem, innym uczestnikiem ruchu lub przedmiotami, lub zwierzętami znajdującymi się na zewnątrz pojazdu (§1 ust 3 pkt.25 OWU).

W ocenie Sądu doszło do zdarzenia objętego ubezpieczeniem, w dniu 10 grudnia 2017r w okolicznościach przedstawionych przez poszkodowanego. Biegły zarówno w opinii pisemnej jak i na rozprawie potwierdził możliwość zaistnienia zdarzenia w tych okolicznościach. Przy wydawaniu opinii biegły uwzględnił całokształt sytuacji, co szczegółowo wyjaśnił. W szczególności biegły uwzględnił rodzaj uszkodzonego pojazdu, a zwłaszcza jego dużą moc i zachowanie się systemów elektronicznych. Biegły na rozprawie logicznie odniósł się do kwestii hamowania i wyjaśnił dlaczego nie zadał go w symulacji, podobnie zresztą jak nachylenia terenu które było znaczne (wskazuje na to poszkodowany w czasie przesłuchania, widać też to na k.37).

Niezależnie od powyższego biegły wskazał na korelację uszkodzeń pojazdu i obudowy lampy.

Opinia biegłego nie jest jedynym dowodem zasadności powództwa. Pamiętać bowiem należy, że poszkodowany B. P. w trakcie przesłuchania wiarygodnie przedstawił przebieg zdarzenia, nadto stan po zdarzeniu uwidoczny jest na materiale zdjęciowym. Samo zdarzenie zaistniało w połowie okresu ubezpieczenia. Pozwana nie przedstawia żadnej alternatywnej wersji zdarzeń. Przy tak szerokim zakresie ochrony ubezpieczeniowej mało prawdopodobne jest też, aby poszkodowany przedstawiał fikcyjne okoliczności narażając się na ewentualną odpowiedzialność karną.

Z opinii biegłego wynika, że w sprawie zaistniała szkoda całkowita, w wysokości 18 300zł. Pozwana w zakresie wysokości szkody określonej przez biegłego nie zgłosiła żadnych zarzutów, przyjęć więc należy, że nie kwestionowała opinii w tym zakresie. Powód chciał natomiast by wysokość szkody ustalić na jeszcze wyższym poziomie. W tym miejscu wskazać należy, że Sąd nie prowadzi rozważań teoretycznych ale ocenia czy żądanie pozwu (kwota objęta pozwem) jest uzasadnione czy nie. W niniejszej sprawie powód dochodzi pozwem kwoty 10 100zł, a więc znacznie niższej niż ustalona przez biegłego. W świetle opinii biegłego kwota ta jest w pełni uzasadniona. Dla wyczerpania tematu odnotować należy, że w niniejszej sprawie pojazd ubezpieczony był w wariantcie warsztat partnerski (naprawa –części nieoryginalne k.10) w związku z czym niezrozumiałe są zarzuty powoda do opinii, żeby szkodę wyliczać według części O i stawek (...), na co zwrócił uwagę biegły na rozprawie.

Odsetki zasądzono zgodnie z żądaniem na podstawie art. 817 k.c. oraz treści OWU.

Reasumując powództwo jest uzasadnione w całości.

Istotne elementy materiału dowodowego omówione zostały powyżej. Dla porządku wskazać należy, że Sąd dokonał ustaleń w oparciu o częściowo niesporne twierdzenia stron, dowody z dokumentów, dowód z zeznań świadka B. P. i dowód z opinii biegłego. Autentyczność dokumentów nie była kwestionowana, strony wyprowadzały z nich jedynie częściowo odmienne wnioski. Zeznanie świadka Sąd uznał za wiarygodne.

Stosownie do utrwalonych w nauce i orzecznictwie poglądów dowód z opinii biegłego ze względu na swoją specyfikę może być oceniany przez sąd jedynie w płaszczyźnie poprawności logicznej, zgodności z zasadami doświadczenia życiowego i wiedzy powszechnej (por. Wyrok SN z dnia 7 kwietnia 2004r, sygn.akt II CK 572/04, Lex nr 151656). Sąd może oceniać opinie biegłego pod względem fachowości, rzetelności czy logiczności. Może pomijać pomyłki czy błędy rachunkowe. Nie może jednak nie podzielać poglądów biegłego, czy w ich miejsce wprowadzać własnych stwierdzeń (por. wyrok SN z dnia 19 grudnia 1990r sygn. akt I PR 148/90 opubl. Lex nr 5319, OSP 1991/11/300, wyrok SN z dnia 13 października 1987 r., II URN 228/87 opubl. PiZS 1988, nr 7, poz. 62, Komentarz do art.278 kodeksu postępowania cywilnego, [w:] Bodio J., Demendecki T., Jakubecki A., Marcewicz O., Telenga P., Wójcik M.P., Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz, Oficyna, 2008, wyd. III.).

W ocenie Sądu biegły sporządził prawidłowo opinię pisemną uwzględniając zgromadzony w aktach materiał. Dodatkowo biegły na rozprawie wyjaśnił jej treść odnosząc się do zarzutów stron. Biegły sporządzający opinię jest stałym i długoletnim biegłym sądowym. Nie ma podstaw do podważania jego kwalifikacji i wyjaśnień opartych na wiedzy i doświadczeniu.

Sąd rozstrzyga o kosztach w każdym orzeczeniu kończącym sprawę w instancji (art. 108 § 1 k.p.c.).

Podstawę rozstrzygnięcia o kosztach stanowi art. 98 k.p.c. Powód poniósł następujące koszty: opłatę od pozwu w kwocie 505zł, opłatę skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17zł, połowę kosztów biegłego 759,82zł oraz koszt wynagrodzenia pełnomocnika 3600zł. Wysokość kosztów wynagrodzenia pełnomocnika ustalono w wysokości stawki minimalnej na podstawie §2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2015.1804).

Pozostała część zaliczek zostanie zwrócona stronom po uprawomocnieniu się wyroku.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

- (...)

3.(...)

4. (...)

5.(...)

6.(...)